

hi-fi

PIAC
magazin

XIII. évfolyam
66. szám
2006. december

Ára: 599,- Ft

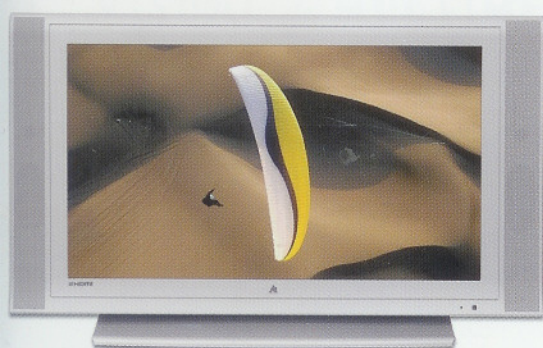

Micromega Aria

Audiofil

- Rotel** RCD-06
- Marantz** SA7001
- McIntosh** MCD201
- Esoteric** DV-60
- Isotek** Sigmas
- Wharfedale** CR-40
- System Fidelity** SF-5050
- Opera** Mezza
- System Audio** 1550
- Focal** Chorus 716V
- Tivoli Audio** Music System

Albacomp AC-LC32H

Spendor S3

Surround

- Pioneer** DVR-940H
- JBL** Performance AV1, AVA7
- Arcam** AVR350
- Denon** DVD-2930

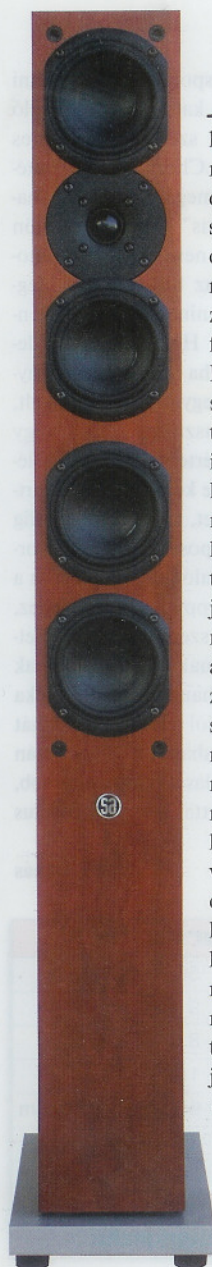
Pioneer AVIC-S1

System Audio

1550 hangszugárzó

A hangszugárzó kiválasztásánál fontos szempont a már meglévő bútorzat-hoz, annak stílusához való illeszkedés, sokszor az sem hátrány, ha a doboz belesimul a környezetébe. A System Audio filigrán hangszugárzói megjelenésükben visszafogott eleganciát sugároznak, hangzásban pedig a nagy átlagtól eltérő filozófiát testesítenek meg. Állódobozai közül több mint két éve (HFP 51), teszteltük a SA 1750-est, melynek létezik egy olcsóbb és kissé szerényebb kivitelű testvére a 1550-es, mely – különösen árérzékenységéről ismert kis hazánkban - szintén fígyelemreméltó darab.

A System Audio filozófiája egyszerű és érthető. Miközben az elektronikák többnyire méretetlenül alacsony torzítást, kitűnő jellemkedési sebességet produkálnak, a lánc végén álló hangszugárzók finoman fogalmazva sincsenek a helyzet magaslatán, nagyságrendekkel nagyobb a torzításuk, színezik a hangot és ezen felül sokszor kissé lomhák is. Lehet ezen segíteni? Ole Vitthof szerint igen, koncepciója a fentebb felsorolt hátrányosságokat igyekszik korrigálni aprócska hangszórók alkalmazásával. A mindössze 100 mm-es „motorok” könnyű membránjai fűgén követik a tekercsre érkező elektromos jel változásait, ezen felül pedig merevebbek is, mint nagyobb átmérőjű társaik, így kisebb a torzítás és alacsonyabb a színezettség. Mint az életben csaknem mindig, ezúttal is számolni kell negatívumokkal, itt történetesen a mélyátvitel és az előállítható hangnyomás az, ami csorbát szenvedne, ha nem használnának több darabot is (itt számszerűsítve 4) a kisebb hangszórókból, hogy a hangszugárzó az összesített membránfelület által képes legyen a mélytartomány egészének közvetítésére. A több hangszóró egyidejű alkalmazása többnyire újabb – de nem megoldhatatlan - problémát vet fel, a térábrázolás tekintetében, mivel itt az ideális megoldás az egyutas (pontsugárzó) konfiguráció lenne. Azért a feladat nem megoldhatatlan...

Szemből nézve a 1550-es extra keskeny, mindössze 13 centis, mélysége és magassága viszont van bőven. Azt, hogy a ránézésre ingatag, oszlopszerű szerkezet magától oldalára ne dőljön, egy talpként szolgáló, ezüstszínűre festett MDF-lap felszerelésével érték el, aki ennél is több biztonságra vágyik, a doboz aljában leválasztott kamrát töltheti fel valami nagyobb fajsúlyú anyaggal, praktikusán száraz homokkal. Ezt egyébként mindenképpen javallott elvégezni, mert a hangjának is jót tesz egy kis stabilitástöbblet. Alapban négy gumilábon áll, aki ennél stabilabb alátámasztásra vágyik, a tartozékként szállított tuskéket is beletekerheti a talpakba.

A hangszóróhelyem alatt 4 db 100 mm-es mély-közép-, és egy 25 mm-es selyem dóm magassugárzó rejtőzik két csoportban: felül D'Apollito elrendezésben a tweeter és két mély-közép, majd ezek alatt még kettő, mind a Vifa gyártmánya. Egyet kíváncsiságból kicsavartam. Kiemelni a helyéről nem volt egyszerű mutatvány, mert a hely szűk, mint a 2007-es költségvetés, a mágnes viszont hatalmas, ráadásul éppen árnyékolt. Kosara kemény műanyag, membránja impregnált papír, gumi peremmel és inverz porvédő sapkával. Ami nem tetszett, az a sarus kábelcsatlakozás és a szemre gyatra belső kábel, szinte könyörögnek a tuningért. (Megjegyzem, ebben az árban a legtöbb

sorozattermék hasonlóképpen kábelezt, így egyszerűbb szerelni)

A doboz belső térfogata nem osztott – mint ahogy azt elsőre gondolnánk – hanem mind a négy hangszóró közös térben dolgozik, melyből a hátsó falon két, avatott szemnek is hatalmas reflexcső ásítózik, ezért aztán a falhoz közeli elhelyezéssel óvatosan kell bánni, pontosabban

System Audio 1550

Frekvencia átvitel:	50 Hz-28 kHz
Érzékenység:	91,5 dB
Impedancia:	8 Ω
Teljesítmény:	150 W
Méretek:	950×222×340 mm
Tömeg:	20,5 kg
Ár:	280.000,- Ft

Akusztika T: 321-5384
Honlap: www.hifibolt.hu

fogalmazva kerülendő. Az MDF lapok belül több helyen merevítettek, az amúgy sem nagy felületek csillapítása miatt tehát aggódni nem kell, ez alaposan érezteti a hatását a hangsugárzó mélyreprodukciónak. Bi-kábelezésre, ill. kettős erősítésre alkalmas csatlakozóterminállal szerelik, átlagos minőségű aranyozott banánaljzatokkal ellátva.

Bár az értő hifista közönség egy része állítja, a kinézet másodlagos, jómagam először a doboz kifogástalan furnérozására figyeltem fel. Cseresznye színben különösen jól mutat, de létezik juhar és fekete kőris színekben is, akinek az jobban tetszene.

HANGMINŐSÉG

Ezúttal is a Meridian G6/McIntosh 6300/Nordost Valkyrja összeállítás szolgáltatja az alapot a teszthez, minden félelmem ellenére teljes harmóniában a 1550-nel.

Ha valaki cseppet is jártas a hangsugárzók világában, a dobozokra tekintve gondolatai először a várható sovány basszus körül járnak, talán éppen ezért az első meglepetést pontosan a dús, testes mélytartomány okozza. Az nem meglepő, hogy gyors, dinamikus, de a tömege és intenzitása annál inkább. Valahogy a látvány és a hangzás nem ugyanazt mutatják. Ahol kell, ott üt, néha olyan intenzitással, hogy a mellkasomon érzem, ugyanakkor a basszusgitár, vagy a nagybögő hangja is kottázható. Mindez egészen nagy (szinte buliba illő) hangerőig igaz, aztán egyszer csak elfogy az ereje, egy kicsit előbb, mint azt a „hagyományos”, egy nagy mélyhangszórós dobozoknál megszoktuk. A hangtartomány teteje a tesztrendszerrel együtt szintén brillírozott, különösen a jazz felvételekről megszólaló cintányérok és csörgők hangja fogott meg, légies, felszabadult szárnyaló jellegével, miközben egy cseppet sem válik élessé vagy karcossá. Középtartományban már nem alkot ennyire kiemelkedőt, azért szép hegedűhangjai és a kórus hiteles interpretációja még mindig messze átlag feletti.

Különösen kíváncsi voltam a téralkotásra. Jellemzően átlagos méretű teret rajzolt elém, ami szélességben nem lóg túl a szoba falain, ezzel szemben mélységben jócskán, amit csak egészen ritkán tapasztalni. A Carmina Buranán olyan érzésem támadt, mintha a szokottnál hátrébb ülnék, ezzel együtt pontosan „pozicionálta” a zenekar minden tagját.; a kórus, az üstdob, és a vonósok játéka is szokott helyükről hallatszik.

Egyik kedvencem a Simply Red „Rio” koncertfelvétele – sajnos ebben a formában csak DVD-n jelent meg. Szerencsére kifejezetten élvezhető hangot kapunk a DVD-lejátszó sztereo kimenetén is. A felvétel színházteremben készült, ez jól érzékelhető az első pillanattól kezdve, távolabb kerülnek a falak, megnő a térérzet, mintha valóban a helyszínen ülnék. Remek hangulat, lüktetés, extázis, levegős „hatalmas” énekhang.

A 1550 legnagyobb erénye az egységessége, és az ezzel párosuló műfajfüggetlenség. Minden stílusban otthon van, nem hangsúlyozza túl a felvételek egyetlen részletét sem, így aztán nem „hifizésre”, hanem zenehallgatásra csábít, miközben nyitott szemmel elég nehéz elhinni, hogy a hangok abból a két „pálcikából” jönnek. Nem hátrány az sem, hogy képes a hangulati elemek közvetítésére is, szemben néhány precíz, pontos, de lélektelen vetélytársának megszólalásával.

AJÁNLÁS

A 1550 tehát kinézete ellenére nem szereti a kis szobákat, kell neki a tér, hogy erényeit megcsillanthassa, és mélytartománya ne üljön rá a produkcióra. Szereti – mi több, igényli – a gyors, erőteljes, de kifinomult tranzistoros elektronikákat, valamint push-pull (min. 2×40W) csövesekkel is szépen együttműködik. Ha egy nem átlagos kinézetű all-roundert keresel, és 280 ezer jó magyar forint kiadása téged sem dönt romba, próbáld ki a SA-1550-t, talán éppen az, amit keresel.

msz